

project: aanvraag planafwijkingbesluit Oude Antwerpsepostbaan
datum: 28 november 2012
kenmerk: 569w-1.1.4—planafwijkingbesluit-01

Ruimtelijke onderbouwing planafwijkingbesluit Oude Antwerpsepostbaan 52 te Hoeven

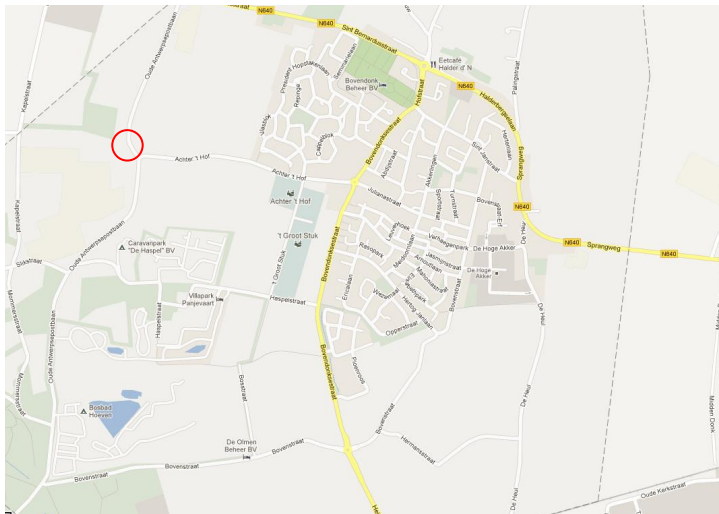
1. Inleiding

De bouwplannen voor een woonhuis aan de Oude Antwerpsepostbaan 52 te Hoeven (kadastraal bekend als gemeente Hoeven, sectie H, nummer 605) kunnen niet gerealiseerd worden binnen het geldende bestemmingsplan Buitengebied van de gemeente Halderberge, zoals vastgesteld 22 september 2011.

Dit in verband met de reactieve aanwijzing van de provincie omtrent woonbestemming op kavels groter dan 1500 m², d.d. 24 april 2012. Het bouwplan is gelegen op een kavel met een afmeting > 1500 m², de reactieve aanwijzing is hiermee van toepassing op de betreffende kavel.

Op basis van artikel 2.12 van de Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht wordt er een planafwijkingbesluit aangevraagd op het geldende bestemmingsplan. Deze aanvraag is in lijn met het beroepsschrift van de gemeente jegens de reactieve aanwijzing bij de Raad van State.

In deze onderbouwing wordt de planafwijking toegelicht. Planologische, welstandtechnisch en stedenbouwkundig zijn de plannen inmiddels akkoord bevonden door de gemeente Halderberge.



Afbeelding 1: locatie perceel in Hoeven

2. Beleidskaders

2.1 Beleid rijksniveau

Ruimtelijk beleid

Nota Ruimte, algemeen (Ministerie van VROM, 2006)

In de Nota Ruimte zijn op Rijksniveau de uitgangspunten voor de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland tot 2020 vastgelegd. De hoofdlijnen van beleid zijn aangegeven, waarbij de ruimtelijke hoofdstructuur van Nederland een belangrijke rol speelt. De nota heeft 4 hoofddoelen:

- 1 versterken economie;
- 2 krachtige steden en een vitaal platteland;
- 3 waarborging van waardevolle (inter)nationale groengebieden;
- 4 waarborging van de veiligheid.

In de Nota Ruimte worden de bakens in het beleid verzet in de vorm van nieuwe voorstellen met minder regels (deregulering) en meer ruimte voor ontwikkeling (van toelatingsplanologie naar ontwikkelingsplanologie). Het rijk wil hierbij meer overlaten aan lagere overheden (centraal wat moet en decentraal wat kan). Enkele belangrijke koerswijzigingen in de Nota Ruimte zijn de extra aandacht voor de eigen verantwoordelijkheid van provincies en gemeenten, verbrede plattelandsontwikkeling en een minder streng contourenbeleid. Op de kaart met de 'Nationale Ruimtelijke Hoofdstructuur: water, natuur, landschap' is het plangebied van de gemeente Halderberge buiten grote wateren, natuurgebieden (Ecologische Hoofdstructuur, Vogel-, Habitat- en Natuurbeschermingswetgebieden) of Nationale landschappen gelegen.

Op de kaart met de 'Nationale Ruimtelijke Hoofdstructuur: economie, infrastructuur, verstedelijking', ligt de gemeente Halderberge binnen een 'economisch kerngebied'. Aan de oostzijde grenst het plangebied aan het 'nationaal stedelijk netwerk'. De gemeente wordt aan de zuidzijde grotendeels begrensd door rijksweg A58 (van Vlissingen richting Eindhoven). Rijksweg A17 (van Bergen op Zoom naar Rotterdam) doorkruist de gemeente vanuit het zuidwesten richting het noordoosten. Daarnaast lopen de spoorlijnen Roosendaal-Dordrecht en Roosendaal-Breda door het plangebied. Een meer gedetailleerde invulling is niet weergegeven op bovenstaande kaart. Deze wordt verder uitgewerkt in met name provinciaal en gemeentelijk beleid.

Nota Ruimte, buitengebied

De Nota biedt meer kansen voor het buitengebied om het economisch draagvlak en de vitaliteit van het landelijk gebied te vergroten. Daarom wil het rijk de mogelijkheid voor hergebruik en nieuwbouw in het buitengebied verruimen. Vrijkomende bebouwing kan worden omgezet in wonen of werken (vestiging kleinschalige bedrijvigheid). Soms kan nieuwbouw wenselijk zijn. Denk hierbij aan woningbouw in de vorm van Ruimte-voor-Ruimte (rood voor rood) en nieuwe landgoederen (rood voor groen). Het kabinet acht economisch vitale, grondgebonden landbouw van belang voor het beheer van het buitengebied en verwacht dat de provincies in hun ruimtelijke plannen meer mogelijkheden scheppen voor een bredere bedrijfsvoering. Het rijk ondersteunt de veranderingen in de landbouw onder andere door ruimtelijke ontwikkelingen in de richting van duurzame productie te vergemakkelijken.

Agenda Vitaal Platteland (Ministerie van LNV, 2004)

De Agenda Vitaal Platteland bevat de integrale visie van het rijk op de verdere ontwikkeling van het platteland. De Nota Ruimte bevat vooral ruimtelijk beleid. De Agenda Vitaal Platteland beschrijft een integraal perspectief op basis van economische, ecologische en sociaal-culturele aspecten. De visie wordt beschreven aan de hand van de thema's verbreding van de landbouw (i.c. landbouw met een neventak en verbrede landbouw), leefbaarheid, natuur en landschap (i.c. Ecologische Hoofdstructuur (EHS) en Nationale Landschappen) en milieukwaliteit. De gemeente Halderberge werkt dit verder uit via de thema's.

Revitalisering Landelijk Gebied (Rijk, 2002)

De Reconstructiewet Concentratiegebieden is, naar aanleiding van de varkenspestepidemie van 1997 opgesteld ten behoeve van de verbetering van de ruimtelijke structuur voor de intensieve veehouderij. De wet is van kracht in gebieden met een mestoverschot: Oost- en Midden-Brabant. Voor deze gebieden zijn zogenaamde reconstructieplannen opgesteld. De wet voorziet in deze gebieden in een rechtstreekse doorwerking van reconstructiebeleid naar streekplannen en bestemmingsplannen. In West-Brabant geldt de wet niet. In het kader van revitalisering van het landelijk gebied zijn op basis van vrijwilligheid voor West-Brabant gebiedsgerichte plannen gemaakt. Het plangebied van de gemeente Halderberge maakt deel uit van Gebiedsplan Brabantse Delta.

Beleid Natuur, landschap cultuurhistorie en archeologie en water

Tot voor kort was het sectoraal beleid zeer versnipperd vastgelegd zoals blijkt uit de vele beleidsnota's van het Rijk. Ook Europa heeft beleid geformuleerd voor natuur, landschap, water en milieu.

Nota natuur, bos en landschap in de 21e eeuw (Ministerie LNV, 2000)

Deze nota is in juni 2000 verschenen. Deze nota vormt een integrale herziening van het Natuurbeleidsplan, de Nota Landschap, het Bosbeleidsplan en het Strategisch Plan van Aanpak Biodiversiteit. Het NBL21 geeft de basis voor het natuur-, bos- en landschapsbeleid in het komende decennium. Dit beleid omvat onder meer de voortzetting van realisatie van de EHS en het op onderdelen versterken daarvan in de vorm van robuuste verbindingen, een offensieve landschapsaanpak, het werken aan hoogwaardig groen om de stad en een effectief internationaal natuurbeleid. De nota werkt door in de uitwerking van de EHS, natuurdoeltypen en het programma beheer. Een nadere uitwerking voor de gemeente Halderberge vindt plaats aan de hand van het toekennen van de gebiedsbestemmingen op basis van de streekplanzoning.

Natuurbeschermingswet 1998 (Rijk, 2005)

Op 1 oktober 2005 is de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 in werking getreden. Hiermee is de gebiedsbescherming uit de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn volledig geïmplementeerd. De wet biedt een beschermingskader voor natuurwaarden (habitats en soorten) in Natura 2000-gebieden en bepaalt dat projecten en andere handelingen in en nabij beschermde gebieden dienen te worden getoetst op (mogelijke) negatieve effecten op deze waarden. De externe werking van Natura 2000-gebieden kan gevolgen hebben voor het buitengebied. In de gemeente Halderberge en directe omgeving zijn geen Vogel- of Habitatrichtlijngebieden of Natuurbeschermingswetgebieden gelegen.

Flora- en faunawet (Rijk, 2002)

Naast de gebiedsgerichte natuurwetgeving is ook soortgerichte natuurwetgeving van belang. Sinds 1 april 2002 is in dit kader de Flora- en faunawet van kracht. In deze wet is de bescherming van inheemse wilde planten en dieren geregeld binnen en buiten natuurgebieden en vormt daarmee de vervanging van een aantal eerdere wetten alsmede de implementatie van de soortbescherming uit de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn.

Wet op de archeologische monumentenzorg (Rijk, 2006)

In de Wet op de archeologische monumentenzorg, aangenomen in 2006, is het doel van het in 1992 gesloten Verdrag van Valletta (Malta) verwerkt: bescherming van het archeologische erfgoed als bron van het Europese gemeenschappelijke geheugen en als middel voor geschiedkundige en wetenschappelijke studie. Om dat doel te bereiken moet de wetgever het archeologisch erfgoed betrekken bij de ruimtelijke ordening. Met de wet wordt het Verdrag van Valletta in de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De kern van de wet is dat gemeenten verantwoordelijk worden voor de archeologische monumentenzorg binnen de gemeentegrenzen. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan dient de gemeente rekening te houden met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten archeologische waarden.

Nota Belvédère (ministeries van VROM, OCW, LNV en V&W, 1999)

De Nota Belvédère bevat het rijksbeleid voor de relatie tussen cultuurhistorie en ruimtelijke inrichting. De nota omvat tevens een kanskaart (zonder wettelijke status) en een subsidieregeling. De nota wil bewerkstelligen dat aanwezige cultuurhistorische waarden actief worden meegenomen in de ruimtelijke planvorming. Verder streeft de nota naar behoud door ontwikkeling. In de gemeente Halderberge zijn geen Belvédèregebieden gelegen.

Waterbeleid voor de 21e eeuw/Nationaal Beleidsakkoord Water

(Ministerie van Verkeer en Waterstaat, Unie van Waterschappen, 2000)

In het verlengde van het Waterbeleid voor de 21e eeuw en het Nationaal Beleidsakkoord Water zijn verschillende overheden aan de slag om de landelijke en stedelijke wateropgave verder uit te werken. Dit houdt in dat men in het verlengde van de trits vasthouden-bergen-afvoeren actief op zoek gaat naar ruimte voor water. De waterschappen geven hier samen met gemeenten verder vorm aan. Voorlopig wordt hier het waterbeheerplan en gebiedsplan aangehouden.

Kaderrichtlijn Water (Europese Commissie, 2000)

Sinds 2000 is de Kaderrichtlijn Water van kracht. Deze Europese richtlijn streeft naar duurzame en robuuste watersystemen en is gericht op zowel oppervlaktewater als grondwater. Belangrijke aandachtspunten in de KRW zijn: de ecologische en chemische toestand van het grond- en oppervlaktewater, de brongerichte aanpak en het principe 'de vervuiler betaalt'. De ecologische doelen voor waterlichamen, die in de periode tot 2009 worden opgesteld en vastgesteld, moeten in principe in 2015 gerealiseerd zijn. Deze deadline geldt met name voor beschermde gebieden (onder andere zwembaden, Natura 2000-gebieden).

Milieubeleid

Voor het milieubeleid zijn de Wet Geluidhinder (2007), de Wet Luchtvaart en de Wet Milieubeheer belangrijke wetten. De Wet Geluidhinder bepaalt vereiste zoneringen voor geluid. Deze wet is onlangs herzien. De Wet Geluidhinder bevat een uitgebreid stelsel van bepalingen ter voorkoming en bestrijding van geluidshinder door onder meer industrie, wegverkeer en spoorwegverkeer. De wet richt zich vooral op de bescherming van de burger in zijn woonomgeving en bevat bijvoorbeeld normen voor de maximale geluidsbelasting op de gevel van een huis. De Wet Milieubeheer richt zich op verschillende milieuvergunningen, met name voor bedrijven. Op 24 oktober 2006 heeft de Tweede Kamer het wetsvoorstel voor de 'Wet luchtkwaliteit' goedgekeurd. De Wet Luchtkwaliteit, die geïntegreerd is in de Wet Milieubeheer, heeft per 21 november 2007 het Besluit luchtkwaliteit 2005 vervangen.

Op 16 december 2008 heeft de Eerste Kamer het wetsvoorstel Regelgeving Burgerluchthavens en Militaire luchthavens (RBML) aangenomen. De inwerkingtreding van deze wijzigingswet, die de Wet Luchtvaart wijzigt, heeft in 2009 gefaseerd plaatsgevonden. De wijziging van de Wet Luchtvaart heeft voor burgerluchthavens met name betrekking op een decentralisatie van taken en bevoegdheden naar de provincie en op het invoeren van nieuwe normeringen voor geluid en externe veiligheid. De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt vanaf 1 januari 2007 het toetsingskader voor de milieuvergunning, als het gaat om geurhinder vanwege dierenverblijven van veehouderijen. De Wet geurhinder en veehouderij geeft normen voor de geurbelasting die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object (bijvoorbeeld een woning). De geurbelasting wordt berekend en getoetst met het verspreidingsmodel. Dit geldt alleen voor dieren waarvoor geuremissiefactoren zijn opgenomen in de Regeling geurhinder en veehouderij. Voor dieren zonder geuremissiefactor gelden minimaal aan te houden afstanden. Bij gemeentelijke verordening kunnen gemeenten afwijken van de wettelijke normen. De gemeente Halderberge heeft geen aanhoudingsbesluit genomen.

2.2 Beleid provinciaal/regionaal niveau

Structuurvisie ruimtelijke ordening Noord-Brabant (SVRO)

De Structuurvisie ruimtelijke ordening Noord-Brabant (SVRO), waarin het beleid van de Interimstructuurvisie is doorvertaald, is vastgesteld op 1 oktober 2010 en op 1 januari 2011 in werking getreden. De SVRO bevat de hoofdlijnen van het provinciaal ruimtelijk beleid tot 2025 (met een doorkijk naar 2040). De visie is bindend voor het ruimtelijk handelen van de provincie Noord-Brabant en vormt de basis voor de wijze waarop de provincie de instrumenten inzet die de Wet ruimtelijke ordening biedt. Eén van deze instrumenten is de provinciale verordening. In de Verordening ruimte zijn de kaderstellende elementen uit de SVRO vertaald in concrete regels, die van toepassing zijn op (gemeentelijke) bestemmingsplannen.

De SVRO gaat in op de ruimtelijke kwaliteiten van de provincie Noord-Brabant. Mens, markt en milieu zijn binnen de provincie in evenwicht. Daarom kiest de provincie in haar ruimtelijke beleid tot 2025 voor de verdere ontwikkeling van gevarieerde en aantrekkelijke woon-, werk- en leefmilieus en voor een kennisinnovatieve economie, met als basis een klimaatbestendig en duurzaam Brabant. Het principe van behoud en ontwikkeling van het landschap is in de structuurvisie de 'rode' draad die de ruimtelijke ontwikkelingen stuurt. De provincie wil het contrastrijke Brabantse landschap herkenbaar houden en verder versterken. Daarom wordt ingezet op de ontwikkeling van robuuste landschappen, een beleefbaar landschap vanaf het hoofdwegennet en behoud en versterking van aanwezige landschapskwaliteiten.

Conform de Structurenkaart van de SVRO (zie navolgende figuur) bestaat het plangebied zowel uit groenblauwe structuren (kerngebied groenblauw, groenblauwe mantel en waterbergingsgebied) als landelijk gebied (gemengd landelijk gebied en accentgebied agrarische ontwikkeling) en stedelijke structuren (zoekgebied verstedelijking en kernen in het landelijk gebied). De betreffende structuren en gebieden worden hierna nader toegelicht. Twee (eventuele) nieuwe infrastructurele verbindingen, die momenteel onderwerp van studie zijn, zijn als zodanig weergegeven op de Structurenkaart. De aanduiding ten zuiden van Oudenbosch betreft de nieuwe rondweg. Hiervoor wordt een separate planologische procedure gevolgd.

Gebiedspaspoorten

Voor heel Noord-Brabant zijn, in het kader van de SVRO, gebiedspaspoorten opgesteld. In de gebiedspaspoorten is aangegeven welke landschapskenmerken bepalend zijn voor de kwaliteit van een gebied of een landschapstype. Daarnaast zijn de provinciale ambities weergegeven voor de ontwikkeling van de landschapskwaliteit. Nieuwe ontwikkelingen kunnen een bijdrage leveren aan de ontwikkeling van nieuwe en gebiedseigen kwaliteiten.

Het plangebied ligt grotendeels in de West-Brabantse venen en voor een klein deel in het Zeekleigebied.

West-Brabantse venen

De West-Brabantse venen maken deel uit van het zwak golvende dekzandlandschap. Anders dan in Oost-Brabant, waren hier geen beeklopen, waardoor de dekzandkommen een slechte ontwatering hadden. Hierdoor ontstond op grote schaal veen. Stormvloedten hebben grote delen van het West-Brabantse veen weggeslagen. Grote delen van de resterende venen zijn door de mens afgegraven en ontgonnen. De natuurlijke basis van dit gebied bestaat daardoor weer uit dekzand.

Kenmerkend voor de West-Brabantse venen is het proces van veenontginning. Initiatiefnemers van de veenontginning waren de abdijen, kloosters en gasthuizen. De turf is ontgonnen vanuit langgerekte veendorpen, die de hogere ruggen in het landschap volgen. Hierdoor hebben de dorpen een vrij grillig verloop. De turfvaarten en turfhavens herinneren nog aan de periode van turfwinning. In de kleinste dorpen zijn imposante kerken gebouwd, zoals de basiliek van Oudenbosch. Ten behoeve van de ontwatering van de zandgronden zijn verschillende noord-zuidlopende beken en waterlopen gegraven. De oude en jonge zandontginningen zijn sterk verweven en visueel nog goed van elkaar onderscheiden. Kenmerkende landschapselementen zijn: turfvaarten, turfhavens, gegraven beken en waterlopen, houtwallen, landgoederen en (grillig lopende) ontginningslinten. De ontginningen hebben geleid tot een sterk landbouwkundig gebruik met een grote menging van rundvee, akkerbouw, groenteteelt en tuinbouw, lokaal met concentraties van intensieve veehouderij. Vooral groenteteelten en de opkomst van boomteelt zijn bepalend voor het gebied.

Verspreid in het buitengebied, meestal omgeven door een open landelijk gebied, liggen kleinere dorpskernen met een echt landelijk woonmilieu. Het overige deel van het voormalige veenlandschap heeft een nog sterk agrarisch karakter, dat gekenmerkt wordt door relatieve openheid en blokkerkavelingen, en dat wordt doorsneden door linten en boscomplexen.

Het grondgebruik is afwisselend. Naast veehouderij komen tuinbouw, fruitteelt en boomteelt voor. Plaatselijk zijn er kleine glastuinbouwcomplexen te vinden. Kenmerkende

natuur wordt binnen de West-Brabantse venen gevonden in halfopen cultuurlandschappen en besloten cultuurlandschappen. De ambitie voor de West-Brabantse venen is gericht op het herstel van de relatie stadlandschap bij grote steden. Dit kan, onder meer, door het versterken van de identiteit en natuurwaarden van de halfopen- en besloten cultuurlandschappen van het gemengd landelijk gebied. Dit kan door:

- bescherming en ontwikkeling van bestaande landschapselementen, zoals de structuur van kleine percelen, houtwallen, zandwegen en heggen;
- mogelijkheden te bieden voor landgoedontwikkeling en andere vormen van wonen, erbreiding van landbouw en recreatieve ontwikkelingen.

Andere doelstellingen zijn het verbinden van de natuur van zand en klei. Dit kan door de koppeling van robuuste groenblauwe structuur aan de aanwezigheid van kwel op de overgangszone tussen zand- en kleigebied. De relictten van de veenontginningsgeschiedenis moeten gebruikt worden als inspiratiebron voor toekomstige ontwikkelingen, zodat deze structuren weer zichtbaar worden in het landschap. Dit kan door het versterken van de structuur van turfvaarten en turfhavens en door hieraan aandacht te besteden bij dorpsontwikkelingen, landgoedontwikkeling en bij de inrichting van waterbergingsgebieden en door in te zetten op het behoud dan wel het herstel van het zicht op de grote kerken als de basiliek van Oudenbosch vanaf de hoofdwegen (snelwegen en provinciale wegen). De cultuurhistorische waarden van de Westbrabantse Venen in hun samenhang moeten verder ontwikkeld, beschermd en toeristisch-recreatief ontsloten worden. Het bodemarchief van het archeologisch landschap 'Dekzandrug Bosschenhoofd-Hoeven' moet duurzaam en in samenhang behouden blijven (onder andere door afstemming van het gemeentelijk archeologiebeleid).

De ecologische waarden van het landschap moeten versterkt worden, door te sturen op te behouden of te ontwikkelen kenmerken van het landschap, waarbij kenmerkende plant- en diersoorten van de halfopen en besloten cultuurlandschappen (zoals patrijs en alpenwatersalamander) en de open weide- en akkergebieden (wulp, grutto) en waterlopen (drijvende weegbree) goede indicatoren zijn.

Zeekleigebied

Het zeekleigebied is een open en rationeel ingericht landschap. Kenmerkend zijn de door dijken omgeven grootschalige polders. De dijken zijn stijl, hoog en beplant, waardoor ze manifest in het landschap aanwezig zijn. Dijklinten en voorstraatdorpen zijn kenmerkende verstedelijkingsvormen voor de zeeklei. Bij de dijkdorpen zijn de doorzichten van de dijk naar de achterliggende polders kenmerkend. Bij de vestingstadjes de open schootsvelden rond de fortificaties en molenbiotopen. Op een aantal plekken liggen in de bodem verscholen 'verdrongen dorpen'.

Dit deltalandschap is rijk aan flora en fauna van open akker- en graslandgebieden, kreken, sloten, dijken en webbermen. Daarnaast is typerende deltanatuur te vinden in de moerassen, brakke graslanden en grienden met oud hakhout van de buitendijkse gebieden. De vruchtbare bodem maakt het tot het belangrijkste akkergebied in Noord-Brabant voor bieten, tarwe en groenteteelt. Grootschalige teelten zijn hier bepalend voor de inrichting en ontsluiting van het gebied.

De strategische ligging aan hoofdinfrastructuur tussen Rotterdam en Antwerpen heeft in de afgelopen decennia geresulteerd in enkele grootschalige ontwikkelingen in het open polderlandschap. Ondanks deze ontwikkelingen heeft een groot deel van het zeekleigebied het open karakter behouden. Nieuwe ontwikkelingen zetten de openheid van het deltalandschap onder druk. Het zeekleigebied is grotendeels primair landbouw gebied met een krachtige landschappelijke uitstraling.

De ambitie voor het zeekleigebied is het versterken van de poldereenheden en het deltakarakter. Dit kan, onder meer, door het behoud van het contrast tussen de open grootschalige zeekleipolders en de beboste steilrand van de Brabantse Wal en het kleinschalige landschap van de Westbrabantse Venen. Dit kan, bijvoorbeeld, door:

- in het zeekleigebied geen grootschalige verstedelijkingsopgaven te projecteren;
- de polders als eenheden te ontwikkelen, wanneer er sprake is van nieuwe grootschalige functies als glastuinbouw, windturbines of waterberging;
- tussen de ontwikkelde polders minimaal één polder als open landbouwgebied te behouden;
- beplanting mag alleen toegevoegd worden op erven, dijken, langs kreken, dorpsranden en bedrijventerreinen.

Een andere doelstelling is het versterken van de zeekleipolders als grootschalig en open landbouwgebied. Dit kan door:

- ontwikkelingsruimte te bieden voor schaalvergroting en intensivering van die vormen van landbouw, in combinatie met de oprichting van forse erfbeplanting en met behoud als habitat voor akker- en weide vogels;
- ookaal extra ruimte te bieden voor grondgebonden landbouwvormen in die delen van het zeekleigebied die meer besloten zijn, zoals overgangszones naar het zandlandschap;
- bij de verdere ontwikkeling van de dorpen in het zeekleigebied de verschillen in ontstaansgeschiedenis en de relatie tussen dorpstypen en omgeving te gebruiken; De cultuurhistorische waarden moeten in hun samenhang verder ontwikkeld, beschermd en toeristisch-recreatief ontsloten worden. De ecologische waarden van het Landschap moeten versterkt worden door te sturen op te behouden of te ontwikkelen kenmerken van het landschap, waarbij kenmerkende plant- en diersoorten van open akker- en graslandgebied (zoals overwinterende ganzen en zwanen, maar ook kieviten, scholekster en veldleeuweriken), kreken en sloten (o.a. de rugstreeppad) en dijken en wegbermen (o.a. zomertortel en agrimonie) goede indicatoren zijn. Reeds geplande grootschalige ontwikkelingen worden zorgvuldig ingepast en leveren een bijdragen bij aan nieuwe landschapskwaliteit.

De ambitie en de (hoofd)doelstellingen uit de gebiedspaspoorten komen overeen met de doelstellingen van voorliggend bestemmingsplan. Op een meer concreet niveau zijn randvoorwaarden en criteria opgesteld, waarin de provinciale ambities en doelstellingen (door)vertaald zijn.

Verordening ruimte Noord-Brabant 2011

Fase 1 van de Verordening ruimte Noord-Brabant is op 23 april 2010 vastgesteld door Provinciale Staten en op 1 juni 2010 in werking getreden. Fase 2 van de Verordening ruimte is op 17 december 2010 vastgesteld door Provinciale Staten en op 1 maart 2011 in werking getreden.

Voorliggend bestemmingsplan is binnen de kaders van de Verordening ruimte opgesteld.

Vanuit de Verordening ruimte zijn navolgende aspecten van belang voor dit bestemmingsplan.

- Bevordering van ruimtelijke kwaliteit (hoofdstuk 2).
- Stedelijke ontwikkeling (hoofdstuk 3).
- Ecologische hoofdstructuur (hoofdstuk 4).
- Water (hoofdstuk 5).
- Groenblauwe mantel (hoofdstuk 6).
- Aardkunde en cultuurhistorie (hoofdstuk 7).
- Agrarisch gebied (hoofdstuk 8).
- Intensieve veehouderij (hoofdstuk 9).

- Glastuinbouw (hoofdstuk 10).
- Niet-agrarische ontwikkelingen buiten bestaand stedelijk gebied (hoofdstuk 11).

Bevordering van ruimtelijke kwaliteit (hoofdstuk 2)

De provincie wil de ruimtelijke kwaliteit van Brabant bevorderen. Dit betekent dat nieuwe ontwikkelingen een bijdrage leveren aan de kernkwaliteiten van Brabant. Deze kernkwaliteiten zijn in de Structuurvisie ruimtelijke ordening en meer concreet en specifiek in de uitwerking van de Structuurvisie, door middel van Gebiedspaspoorten uitgewerkt. Gebiedskenmerken zijn de spil van ruimtelijke kwaliteit: het gaat daarbij om het verbinden van de opgave met de plek. In de Verordening ruimte is de bevordering van ruimtelijke kwaliteit concreet vertaald in twee principes:

- zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit
- kwaliteitsverbetering van het landschap.

De provincie vraagt gemeenten om bij ruimtelijke afwegingen het principe van zorgvuldig ruimtegebruik toe te passen. Dat betekent dat eerst gekeken wordt naar mogelijkheden voor intensivering of hergebruik op of binnen bestaand bebouwd gebied. Nieuw ruimtebeslag moet zo veel mogelijk voorkomen worden. Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen wil de provincie dat de initiatiefnemer zorgt voor een kwaliteitsverbetering van het landschap om daarmee het verlies aan omgevingskwaliteit te beperken. De gemeente Halderberge onderschrijft beide principes. In voorliggend plan wordt daarom met de gekozen systematiek invulling gegeven aan de Verordening ruimte, door middel van zonerings van het plangebied, het beschermen van actuele en potentiële waarden, een passende maatvoering voor ontwikkelingen en door stellen van randvoorwaarden ten aanzien van ontwikkelingen, bijvoorbeeld in de Groenblauwe mantel.

Stedelijke ontwikkeling (hoofdstuk 3)

Het provinciale beleid is gericht op het bundelen van de verstedelijking. Op provinciale schaal betekent het uitgangspunt van bundeling van verstedelijking dat het leeuwendeel van de woningbouw, de bedrijventerreinen, voorzieningen en bijbehorende infrastructuur moet plaatsvinden in de stedelijke concentratiegebieden.

In en rondom de kernen in het landelijk gebied staat het voorkomen van verdere aantasting van het buitengebied centraal. Dit betekent dat het accent op inbreiden, herstructureren en intensief en meervoudig ruimtegebruik ligt. Het gemeentelijk grondgebied is opgedeeld in een tweetal categorieën van deelgebieden: bestaand stedelijk gebied en zoekgebied verstedelijking. Binnen deze gebieden gelden verschillende ontwikkelingsmogelijkheden en bijbehorende voorwaarden, voor (met name stedelijke) ruimtelijke ontwikkelingen.

In voorliggend bestemmingsplan is rekening gehouden met deze opdeling door de dorpen buiten het plangebied te laten vallen en voor bebouwingsconcentraties een specifieke regeling en beleid op te stellen. De ontwikkelingsmogelijkheden in de Verordening ruimte met betrekking tot specifieke stedelijke ontwikkelingen, zoals bovenregionale leisurevoorzieningen, zijn niet rechtstreeks in dit plan doorvertaald, omdat maatwerk hier passender is.

Ecologische hoofdstructuur (hoofdstuk 4)

De ecologische hoofdstructuur (EHS) is een samenhangend netwerk van natuur- en landbouwgebieden met natuurwaarden van (inter)nationaal belang. Het doel van het EHS-beleid is het veiligstellen van ecosystemen en het realiseren van leefgebieden met goede condities voor de biodiversiteit. De ecologische hoofdstructuur bestaat uit:

- bestaande natuur- en bosgebieden;
- gerealiseerde nieuwe natuur (gronden die met subsidie op grond van het Natuurbeheerplan zijn gerealiseerd als nieuwe natuur en waar de landbouwfunctie of een andere niet-natuurbestemming is verdwenen);
- nog niet gerealiseerde nieuwe natuur (meestal agrarische gronden, die in het Natuurbeheerplan zijn aangewezen als nieuwe natuur, maar waar de landbouwfunctie of een andere niet-natuurbestemming nog aanwezig is).

Daarnaast zijn er de ecologische verbindingszones. Dit zijn (langgerekte) landschapselementen, die als groene schakels de Brabantse natuurgebieden met elkaar verbinden. De gronden die onderdeel uitmaken van de Ecologische Hoofdstructuur zijn in voorliggend bestemmingsplan concreet begrensd en beschermd in de regels. De zoekgebieden voor evz's zijn aangeduid conform de Verordening met een bijpassende regeling.

Water (hoofdstuk 5)

De Verordening ruimte strekt ertoe dat een aantal wateronderwerpen in gemeentelijke bestemmingsplannen worden opgenomen. In het Provinciaal Waterplan (PWP) is een aantal wateronderwerpen genoemd dat in deze verordening wordt uitgewerkt. Dit betreft:

- natte natuurepaleis inclusief beschermingszones (attentiegebieden ehs);
- regionale waterberging en reserveringsgebieden voor waterberging;
- hoogwaterbescherming (winterbed en primaire waterkeringen);
- ruimte voor behoud en herstel van watersystemen.

Het voor de toekomst veiligstellen van de functie voor de waterbergingsgebieden en de primaire waterkeringen in de gemeente Halderberge is mede in dit bestemmingsplan voorzien, doordat voor de concreet begrensde gebieden dubbelbestemmingen, met bijbehorende, beschermende regelingen zijn opgenomen. In de gemeente Halderberge komen geen gebieden voor hoogwaterbescherming en gebieden waarin ruimte voor behoud en herstel van watersystemen voorzien is voor. De grondwaterwin- en beschermingsgebieden zijn eveneens met bijbehorende, beschermende regelingen opgenomen.

Groenblauwe mantel (hoofdstuk 6)

De provincie kiest in de Structuurvisie ruimtelijke ordening voor een vitaal en mooi landelijk gebied in Brabant. Deze inzet is uitgewerkt in twee robuuste structuren; de structuur 'landelijk gebied' en de 'groenblauwe structuur'. In het landelijk gebied is de ontwikkeling van de landbouw van belang en daarnaast de ontwikkeling van andere vormen van bedrijvigheid en van natuur, landschap, recreatie en wonen. De provincie stimuleert hier een bepaalde menging van functies die leidt tot een sterke plattelandseconomie. Dit is in deze verordening vooral uitgewerkt in de hoofdstukken 8 tot en met 11. Daarnaast zet de provincie in op een groenblauwe structuur, gekoppeld aan het water- en natuursysteem van Brabant. Ook tussen grote stedelijke kernen streeft de provincie naar behoud en ontwikkeling van gebieden met waarden op het vlak van natuur en water. Het beleid in de groenblauwe structuur is gericht op behoud en ontwikkeling van natuurwaarden in en buiten natuurgebieden. Daarnaast is de ontwikkeling van een natuurlijk en robuust watersysteem van belang. Dit kan door ontwikkelingsmogelijkheden voor functies te bieden die daaraan bijdragen. Hiermee wil de provincie een positieve ontwikkeling bereiken in het functioneren van het watersysteem en in de biodiversiteit en daarmee ook de landschappelijke contrasten in Brabant versterken.

De groenblauwe structuur bestaat uit drie perspectieven:

- het kerngebied groenblauw (ecologische hoofdstructuur, ecologische verbindingzones en gebieden voor behoud en herstel van watersystemen en waterbergingsgebieden);
- de groenblauwe mantel (het gebied tussen enerzijds het kerngebied groenblauw en het agrarisch gebied, alsook het stedelijk gebied);
- de gebieden voor waterberging.

De voorbereidingen voor voorliggend plan dateren uit de periode dat de Interimstructuurvisie en de Paraplunota van kracht waren. De hierin opgenomen beleidslijnen, met een indeling in een Agrarische en een Groene Hoofdstructuur (AHS en GHS), zijn gehanteerd voor de gebiedsindeling in het bestemmingsplan. Deze indeling is gecombineerd met de gebiedsindeling uit de Verordening ruimte. De situering en begrenzing van de EHS is verwerkt in de bestemmingen 'Bos', 'Natuur' of 'Water', de evz's zijn aangeduid met bijbehorende regeling ter bescherming en ontwikkeling, de waterbergingsgebieden zijn eveneens met een beschermende regeling opgenomen. Voor de groenblauwe mantel is een gebiedsaanduiding opgenomen, waarbinnen alle agrarische gebieden met waarden vallen. Hieraan zijn regels, vanuit de Verordening ruimte, gekoppeld. Zie figuur met de uitsnede kaart 'Natuur en landschap' voor de ligging van de groenblauwe mantel.

Aardkunde en cultuurhistorie (hoofdstuk 7)

De aardkundige waarden en cultuurhistorische vlakken die binnen de provincie aanwezig zijn, verdienen specifieke aandacht, vanwege de onvervangbaarheid van de aanwezige waarden. Het gaat om veertig waardevolle aardkundige gebieden en om de cultuurhistorische vlakken in de cultuurhistorische landschappen, zoals aangegeven op de provinciale Cultuurhistorische Waardenkaart.

Binnen het plangebied komen aan de noordzijde, ten oosten van Stampersgat, waardevolle aardkundige gebieden voor. De cultuurhistorische vlakken in het cultuurhistorische landschap Zuiderwaterlinie en de (twee) complexen van cultuurhistorisch belang zijn in voorliggend bestemmingsplan van een passende regeling voorzien. Binnen het plangebied komen geen Nationale Landschappen - welke in de Verordening beschermd worden - voor. De provinciale Aardkundige Waardenkaart is doorvertaald in de Verordening ruimte.

Agrarisch gebied (hoofdstuk 8)

Voor wat betreft het agrarisch gebied vraagt de provincie aan gemeenten om aan te geven welke ontwikkelmogelijkheden er zijn voor een gevarieerde plattelandseconomie en in welke gebieden het agrarisch gebruik prevaleert. Om de ruimte voor de agrarische sector ook naar de toekomst toe te bewaren, is het wenselijk strijdige functies te beperken. Het staat niet op voorhand vast welke functies strijdig zijn met de in het gebied aanwezige land- en tuinbouw. Het is de verantwoordelijkheid van de gemeente om dat te bepalen, binnen de bepalingen welke zijn opgenomen in hoofdstuk 8. Met name de bepalingen ten aanzien van grondgebonden en overige niet-grondgebonden agrarische bedrijven, onder meer over vestiging en uitbreiding, permanente en tijdelijke teeltondersteunende voorzieningen en kassen en biomassavergisting, zijn van belang.

Deze bepalingen zijn in voorliggend bestemmingsplan op een adequate en concrete wijze (door)vertaald. Het agrarisch gebied uit de Verordening ruimte is in voorliggend plan bestemd als 'Agrarisch', indien er verder geen specifieke waarden voorkomen. De regeling voor intensieve veehouderijbedrijven, grondgebonden bedrijven en intensieve kwekerijen is doorvertaald.

Intensieve veehouderij (hoofdstuk 9)

De gebiedsplannen in West Brabant kennen geen integrale zonering op basis van de Reconstructiewet. Wel zijn in deze plannen extensiveringsgebieden aangewezen waar beleidsmatig vestiging en/of uitbreiding van de intensieve veehouderij uitgesloten is. De gebiedsplannen hebben geen wettelijke basis in de Reconstructiewet en kennen daarom geen rechtstreekse planologische doorwerking. De begrenzing van de extensiveringsgebieden uit deze plannen is daarom in de Verordening ruimte vastgelegd. De kaarten uit het Gebiedsplan Brabantse Delta zijn hiervoor de basis en als zodanig overgenomen. Omdat in de gebiedsplannen buiten het extensiveringsgebied geen zones zijn aangewezen is in de Verordening bepaald dat het resterende gebied wordt aangewezen als verwevingsgebied. Hiermee wordt voorkomen dat er in West- Brabant witte vlekken ontstaan waarvan het onduidelijk is welke regels er voor de intensieve veehouderij gelden. De integrale zonering van het landelijk gebied, met bijbehorende ontwikkelingsmogelijkheden, ten behoeve van (de herstructurering van) de intensieve veehouderijsector, is in de Verordening deels op onderdelen herzien. De herziening van de integrale zonering is met name het gevolg van de verandering van de grenzen van het stedelijk gebied en natuurgebieden, waardoor de zones hieromheen (extensiveringsgebied) in enkele gevallen ook zijn gewijzigd. Daarnaast zijn de ontwikkelingsmogelijkheden gedeeltelijk gewijzigd.

Glastuinbouw (hoofdstuk 10)

Glastuinbouw dient zo veel mogelijk geconcentreerd te worden in vestigingsgebieden en mogelijke doorgroeigebieden. De genoemde gebieden zijn begrensd en per gebied is aangegeven wat de ontwikkelingsmogelijkheden voor de glastuinbouw zijn. Buiten deze gebieden is glastuinbouw enkel toegestaan door al gevestigde (solitaire) bedrijven en dat in principe tot een maximum van 3 ha netto glas. Binnen het plangebied komt één mogelijk doorgroeigebied voor glastuinbouw voor.

Niet-agrarische ontwikkelingen buiten bestaand stedelijk gebied (hoofdstuk 11)

De ontwikkeling van diverse niet-agrarische activiteiten is onder voorwaarden toegelaten in de agrarische gebieden en in de groenblauwe mantel. Om de ruimte voor de agrarische sector ook naar de toekomst toe te bewaren, is het wenselijk strijdige functies te beperken. Het staat niet op voorhand vast welke functies strijdig zijn met de in het gebied aanwezige land- en tuinbouw. Vanuit provinciaal niveau zijn kaderstellende regels gegeven ten aanzien van de ontwikkeling van niet-agrarische functies.

Als regel is voor de ontwikkeling van niet-agrarische functies de zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit en de kwaliteitsverbetering van het landschap van toepassing. Daarbij is van belang dat nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen alleen zijn toegelaten op locaties waar op grond van de geldende planologische regeling het bouwen van gebouwen is toegestaan (het zogenaamde VAB-beleid).

In hoofdstuk 11 zijn specifieke regels opgenomen voor wonen, Ruimte voor ruimtekavels, kwaliteitsverbetering in bebouwingsconcentraties, landgoederen, agrarischtechnische hulpbedrijven en agrarisch verwante bedrijven, horecabedrijven en maatschappelijke voorzieningen, recreatiewoningen, dagrecreatie, kleinschalige vrijetijdsvoorzieningen, lawaaisporten, windturbines en wegen. Waar relevant en wenselijk generiek te regelen zijn deze regels (door)vertaald in voorliggend bestemmingsplan.

Natuurgebiedsplannen en Beheers- en landschapsgebiedsplan

In verschillende Natuurgebiedsplannen en in het Beheers- en landschapsgebiedsplan Noord-Brabant heeft op provinciaal niveau het natuurbeleid zijn doorwerking gekregen. Zo is de EHS op provinciaal niveau nader begrensd en uitgewerkt in de vorm van natuurdoeltypen. Naast natuur zijn door de provincie ook de thema's landschap en cultuurhistorie nader uitgewerkt. Naar aanleiding hiervan worden gronden die reeds aangekocht zijn in het kader van de EHS, bestemd tot natuur.

Provinciaal Waterplan Noord-Brabant 2010-2015 'Waar water werkt en leeft' (2009)

Op 20 november 2009 hebben Provinciale Staten het Provinciaal Waterplan 2010-2015 'Waar water werkt en leeft' vastgesteld. Het plan is op 22 december 2009 in werking getreden. Het Provinciaal Waterplan bestaat uit zes verschillende onderdelen.

- Plantekst Provinciaal Waterplan en het uitvoeringsprogramma: De plantekst beschrijft het provinciale waterbeleid voor de periode 2010 tot 2015.
- Kaderrichtlijn Waterdoelstellingen en onderbouwing: Deze geeft per grond- en oppervlaktewaterlichaam de doelstellingen die volgens de Kaderrichtlijn Water moeten worden vastgelegd en bijbehorende onderbouwingen hierbij.
- Plan-MER inclusief aanvulling: Voor het plan en de waterbeheerplannen van de waterschappen is een strategische milieubeoordeling (Plan-MER) uitgevoerd. Dit is een Formele eis die de wet stelt aan strategische plannen zoals een Provinciaal Waterplan.
- Plankaart Waterhuishoudkundige functies: De plankaart laat zien waar de verschillende functies voor het waterbeleid worden toegekend.
- Plankaart Structuurvisie water: De plankaart laat zien welke watermaatregelen ruimtelijke consequenties hebben. De kaart heeft de status van structuurvisie onder de Wet ruimtelijke ordening.
- Nota van inspraak en reactie: In de nota geven Gedeputeerde Staten aan hoe zij de inspraakreacties hebben verwerkt in het Provinciaal Waterplan.
Op plankaart 2 'Structuurvisie water' is een aantal gebieden (rondom waterlopen) aangeduid als 'reserveringsgebied waterberging'. Ook het drinkwaterwingebied en de 25-jaarszone van het bijbehorende grondwaterbeschermingsgebied zijn op de kaart opgenomen.

Cultuurhistorische Waardenkaart (2006 en 2010)

De Cultuurhistorische Waardenkaart (2006 en 2010) van de provincie Noord-Brabant is in eerste instantie bedoeld voor degenen die werkzaam zijn in de ruimtelijke planvorming. Deze kaart biedt inzicht in karakteristieke en kenmerkende relictten en de historische ruimtelijke ontwikkeling van het landschap, cultuurhistorische elementen, patronen en structuren die het huidige beeld van stad en land mede bepalen. Naar verwachting zal de nieuwe CHW in 2011 inwerking treden. Op de vernieuwde kaart staan enkel de gebieden welke van provinciaal belang zijn.

Voor het plangebied betreft dit het gebied ten zuidoosten van Oudenbosch, welke is aangeduid als archeologisch landschap. De nieuwe provinciale kaart bevat minder gedetailleerde informatie, daarom is de 'oude' kaart hier nog opgenomen. In het gebied komt een aantal historisch waardevolle groenstructuren voor en waardevolle dijknederzetting en lintbebouwing. Ook zijn waardevolle zichtrelaties aanwezig en zijn verschillende waardevolle groenstructuren (houtwallen, laanbeplantingen) aanwezig. Ook bevinden zich in het plangebied enkele molenbiotopen. Daarnaast zijn, verspreid door het plangebied, middelhoge of hoge indicatieve archeologische waarden aangeduid. In het plangebied zijn in het noordelijk deel van het plangebied ook archeologische monumenten aanwezig.

Waterbeheerplan 2010-2015

Eind 2009 heeft waterschap Brabantse Delta een nieuw waterbeheerplan opgesteld. In dit plan, het Waterbeheerplan 2010-2015, is de uitwerking van de kaderrichtlijn water opgenomen. Het waterschap werkt aan een beter watersysteem, voor mensen en voor flora en fauna. Het watersysteem moet robuuster worden: veiliger, minder kwetsbaar voor regenval en droogte, schoner, natuurlijker en beter toegankelijk voor recreanten. Deze thema's pakt het waterschap in samenhang aan, omdat een integrale aanpak meerwaarde oplevert voor het resultaat. In het waterbeheerplan staan de doelen en de noodzakelijke ingrepen. Bij de keuze daarvan heeft het waterschap een afweging gemaakt tussen belangen van boeren, bedrijven, burgers, natuurbeheerders en andere partijen

Provinciale Milieuverordening (PMV) (2010)

Op 5 februari 2010 is de nieuwe Provinciale milieuverordening Noord-Brabant 2010 (PMV) vastgesteld door Provinciale Staten. Deze verordening wijst bijzondere en kwetsbare gebieden aan vanuit milieuoptiek op basis van de Wet Milieubeheer. De PMV richt zich onder andere op het aanduiden van bodembeschermingsgebieden, grondwaterbeschermingsgebieden en stiltegebieden. Binnen deze gebieden gelden gebruiksbeperkingen. Ten oosten van Bosschenhoofd is het waterwingebied Seppe gelegen. Het daarbij behorende grondwaterbeschermingsgebied strekt zich uit over de kern Bosschenhoofd en het aangrenzende buitengebied.

2.3 Beleid gemeentelijk niveau

Voor het plangebied vigeert momenteel een aantal bestemmingsplannen. Met betrekking tot deze bestemmingsplannen zijn er door de jaren heen verschillende herzieningen, wijzigingen en vrijstellingen geweest. Daarnaast zijn er diverse andere plannen die relevant zijn bij de totstandkoming van een nieuw bestemmingsplan. Deze staan hieronder kort beschreven.

Bestemmingsplannen

Voor het plangebied gelden momenteel meerdere, al dan niet recente, bestemmingsplannen. De voornaamste plannen zijn 'Buitengebied Halderberge-West', 'Buitengebied, deelgebieden Hoeven en Oudenbosch', 'De Stoof gemeente Oud en Nieuw Gastel', 'Buitengebied Halderberge Oost' en bestemmingsplan 'Revitalisering Buitengebied'.

StructuurvisiePlus (2001)

De gemeente Halderberge beschikt over een StructuurvisiePlus uit 2001. Op het duurzaam ruimtelijk structuurbeeld is de noord-, oost- en westzijde van het plangebied hoofdzakelijk aangemerkt als 'open zeeleigebied met kwelpotentie'. De gronden rond en tussen Oud Gastel, Oudenbosch en Hoeven maken deel uit van de 'besloten nederzettingszone op zandgronden'. Ten zuidwesten en zuiden van Oudenbosch en ten noorden van Hoeven zijn gebieden aangeduid als 'diepe kwelgebieden'. Ten noorden van de kernen Oud Gastel en Oudenbosch zijn 'cultuurhistorisch waardevolle gebieden' gelegen. In de StructuurvisiePlus is gekozen om vanuit het streven naar een duurzame ruimtelijke inrichting, water als ordenend principe te hanteren. De structuurvisie heeft vanuit de gemeente Halderberge de basis gevormd voor input voor het Streekplan Noord Brabant 2002.

Landschapsbeleidsplan 'Samen voor Groen' (2002)

In het Landschapsbeleidsplan 'Samen voor Groen' (2002) is de landschapsvisie voor het grondgebied van de gemeente verwoord. In de landschapsvisie staat net als in de StructuurvisiePlus het thema water centraal. Uitwerking van dit thema dient plaats te vinden in de driehoek natuur, recreatie en toerisme en cultuurhistorie. Per deelgebied worden aandachtspunten en visie benoemd.

De landschapsvisie berust op de volgende doelstellingen:

- het behouden en versterken van het huidige karakter, de identiteit en de samenhang binnen elk afzonderlijk deelgebied;
- de samenhang tussen de verschillende deelgebieden verbeteren door deze visueelruimtelijk en ecologisch door middel van lijnstructuren met elkaar te verbinden, gebruikmakend van de thema's water en cultuurhistorie;
- de landschappelijke samenhang ontwikkelen door het behouden en visueel versterken van waarneembare overgangen in reliëf en bodemopbouw (zand-klei);
- het verbinden van gebieden met (hoge) natuurwaarden door middel van de realisatie van lijnvormige, ecologische en landschappelijke verbindingzones en zogenaamde 'stepping stones';

2.4 Resumé

De bovengenoemde regelgeving lijkt niet in strijd met het gewenste planafwijakingsbesluit. Dit omdat de ontwikkeling planologisch gezien geen mutatie van gebruik is, daar er nu reeds bebouwing aanwezig is op de locatie.

3. Planbeschrijving en uitgangspunten

Op het kavel aan de Oude Antwerpsepostbaan 52 te Hoeven staat een bestaand woonhuis. De planvorming waarvoor dit planafwijgingsbesluit wordt aangevraagd gaat uit van de sloop van deze bestaande woning en de bouw van een nieuw woonhuis op dit kavel.

De stedenbouwkundige en planologische uitgangspunten voor de beoogde nieuwbouw zijn inmiddels geaccordeerd door de stedenbouwkundige van de gemeente Halderberge.

Tevens is commissie beeldkwaliteit akkoord met het voorlopig ontwerp zoals besproken d.d. 27 november 2012, te Halderberge

De uitgangspunten voor dit woningontwerp voldoen geheel aan het geldende bestemmingsplan Buitengebied Halderberge, d.d. 11 september 2011 en de reactieve aanwijzing van de provincie d.d. 24 april 2012 mocht de kavel < 1500 m² zijn geweest.

Het planafwijgingsbesluit behelst het respecteren van alle uitgangspunten uit het bestemmingsplan Buitengebied Halderberge, d.d. 11 september 2011 en de reactieve aanwijzing van de provincie, d.d. 24 april 2012. Als enige afwijking geldt het toepassen van bestaande regelgeving voor kavels tot 1500 m² op de genoemde kavel van 1815 m².

Als bijlage bij het planafwijgingsbesluit zijn tekeningen D001gevelsdrs.pdf d.d. 03-08-2012 en D002plgr.pdf d.d. 03-08-2012 toegevoegd. Deze geven inzicht in de afmetingen en de architectuur van het woningontwerp. De ingevoegde situatie geeft inzicht in het positie van de woning op de kavel, de plaats van de parkeerplaatsen en de ligging van de uitrit.

Tevens is als bijlage tekening NL.IMRO.1655.AFW004-B01 d.d. 20-08-2012 toegevoegd als toelichting op het besluitvlak.

4. Omgevingsaspecten

De omgang met milieuzonering, geluid, bodemgesteldheid, luchtkwaliteit, externe veiligheid, water, archeologie, cultuurhistorie en natuurwaarden zijn beschreven in de hiervoor genoemde landelijke, provinciale en gemeentelijke regelgeving.

Het planafwijkingsbesluit behelst planologisch gezien geen mutatie/wijziging van gebruiksfuncties. Er is nu reeds gelijke bebouwing aanwezig op de locatie. Daardoor treedt er geen verslechtering van de situatie op of verstoring van aanwezige waarden.